

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی شخصیت در داستان های منتخب گلی ترقی و آلیس مونرو بر مبنای نظریه اناگرام

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 14، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سویدا درویش - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

نرگس محمدی بدر - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

بهناز علی پور گسگری - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ادبیات تطبیقی نقش مهمی در شناخت جایگاه نویسندگان ایران در جهان ایفا می کند. شناخت پیوندها و تفاوت های دو فرهنگ، مرزبندی ها و هم پوشانی ها را تغییر می دهد و نگرش جدیدی را بازآفرینی می کند. از طرفی، واکاوی روان شناختی ادبیات داستانی، شناخت زوایای پنهان آن را میسر می سازد. اناگرام یک تیپ شناسی نوین است که از مطالعه بر روان انسان ها حاصل شده است. این نظریه روان شناسی، صفات رفتاری انسان ها را در ۹ تیپ شخصیتی کمال گرا، امدادگر، موفقیت طلب، فردگرا، پژوهشگر، پرسشگر، خوش گذران، ریاست طلب و صلح طلب دسته بندی می کند. هدف پژوهش حاضر، بررسی تطبیق پذیری شخصیت های اصلی آثار منتخب گلی ترقی و آلیس مونرو، با تیپ های نه گانه اناگرام و تحلیل روان شناختی شخصیت ها به منظور شناخت دقیق تر و همچنین مقایسه و برابر نهادن نتایج تحلیل، جهت دستیابی به شباهت ها و تفاوت های دیدگاه هر دو نویسنده بوده است. مقاله حاضر، پژوهشی توصیفی-تحلیلی است. نتایج به دست آمده، حاکی از آن است که شخصیت های داستانی گلی ترقی و آلیس مونرو، انطباق پذیری بالایی با نظریه اناگرام دارند و هر دو نویسنده از تیپ های ۲ (امدادگرا) و ۸ (ریاست طلب) با بیشترین فراوانی بهره جسته اند و تفاوت شان در این است که شخصیت پردازی در آثار آلیس مونرو تنوع بیشتری نسبت به آثار گلی ترقی دارد.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، شخصیت، داستان کوتاه، گلی ترقی، آلیس مونرو، اناگرام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610171>

